

Tå wvrdig och
wällärde her Andreas
Gummerus, adjunctus
min. i Loimijocki,
S...

Rungius, Johannes Matthiae,

82 Aa 7 49

National Library
of Sweden

GUMMERUS, A. O.
RUNGIUS, M.
"Tå Wyrdig och Wällärde..."
1695

[Elmbladhska samlingen 49.]
82 Aa 7:49.

Her **ANDREAS**
GUMMERUS,

Adjunctus Min. i Lotmijocki/

Samt
Ehrebörne och Tygdalskande

Jungf. **MARRIETTA**
RUNGIA,

Inginge ett ouplösligt Achta Förbund / i Förnåhne och Hedervårde Gåsters Närvaro /
den 22. Oktobris Anno 1695. vppå Lotmijocki Prästegård ;
Uppåste Contrahenternes Närstylic och Tienstfårdige

Der andras Sunder stort ofantligt intet
stifta :
Hur wål / Heri Brudgum! Er Landz byg-
den monde gifta?
Tå deras Sinnen fly / som Lornbesätta
boo:
Fast låge selsive nog / i Ståtteth swåra
Men hur / säg ofi doch : hur på så kalla Strander /
Hur wid så diupan Ström / måst känna Åstrildz Brander?
Echn på de Dalars widd / I sökten Er en Wån:
Hur kunde Ålskog dñt i Skogen flyga hån?
Mon / at Gudinnorne / som ofi ock Skålder låra:
I Lunder förra bodt: I menen / the wist åra
I samma säten ån / och skånckta eder Lust /
Itt Rum i theras Chor, för Sorg och jåmmer-Pust?
Mon / efter Thyrsis ha i Marcken welat byggia
Med Phillis Nåste sitt: I wist som Thyrsis hoggia
Haan tånck med Phillide, den I ufforått har /
I Odemarcens Lund / at I ther Hemman tar?
Mon / at I wilsten just Er Kårlekz rumeur blanda
Med Foglars qwittrande? Och som til trogen handa
Så liufft omfatta plår / der en den andra green:
I jennwål Armarne sam-håchten uthan meen?
Mon Dufwors Kyssar / mon til hüllheth sata Lynne
Inympad nåbbar / må Er intrycktt samma Kynne?
Och lärdt hur föras skal af Ida Åstrildz Roof /
Så I af Trohet tan och dehlen Achta Prof?
Ja! then som ålska wil / sin Ålsko må han ofwa
I Lunder och på Ång: När mig en har bedråstwa /
Går jag i Marcken uth: Natursens liuffwa Saal/
Kan gifwa Lustar nog / kan hålla Glådie saal.
Så tråder til Er Wån / min aldra såtast Syster!
Fast Winter går uppå: Lell hwad Ett Hierta lyster /
I skolen nyttia så / når kiolden år sin koos:
Kan I bland Rosor fleer och blomstrar som en Roos.
På Bygden bygger Boo / i Roos på Bygden lefwen:
Natursens fruchtsamhet i Bygden efter srewen:
Når mange store Wån i Staden lyckte gå:
Er / frya Himmelz Luffe fast båttere låter må!
Fast Bygdens gröna Ång / och Dalars tåckthet Hugnad
Förwistnad synes nu: Ichu Sommarns blida Lugnad
I Skogen måste döo / för Nordens hårda wee:
Skal doch en Wår-ljå Sool sin Wårma åter tee!

JO: RUNGIUS
Def. Past. Tyw.

QUOD GUMMERE, paras thalami jam pangere fœdus,
Sponsaque Virgineo, RUNGIA, lecta choro:
Frugiferis operosa stetit quot messis arstis,
Maxima tot vobis emolumenta ferat!
Aspera commosa cedant molimina lingua,
Nec turbent vestrum jurgia sœda torum:
Intemerata piæ liget ast concordia mentes,
Candida cum suavis certet amore fides;
Nescioresque valete dies, veniantque nepotes,
Qui vos blanditiis ex hilarare queant:
Debita natura postis cum Triga Dearum,
Contingant celsis sum meliora polo !!

Ita Honoratissimo Dn. Sympatriotæ, ejusq;
Novæ Nuptæ, auspiciatum conjugium
gratulatur.
GREGOR: ARCTOPOLITANUS.

HÆCENUS est, Frater, satis, indulisse dolori,
Qvem tibi, sat tristes casus, variaque procellæ
Fecerunt; cum diversis, Hymenæus, in oris
Fortè vagus, dulces tibi nondum accenderet ignes:
Nondum ferta tuis legeret genialia tædis;
Et solus vacuo traheres suspiria lecto;

Conjugium increpitar serum, veneremque morantem,
Nunc age, nunc viridi præcingas tempora myrto,
En jam, virgo venusta datur: age cura facessat,
Omnes ante actæ tenebras & tædiæ vitæ,
Omnes angores, dura omnia & omnia amara
Diluit una dies, & caro munere pensat,
Cum frueris Greta thalamo: tibi numen abundè
Explet vota, manusque, nec est quod deesse queraris.
Illa tibi ingentes animi moderabitur æstus,
Illa tibi gelidè spirans dulcedinis in cor
Rorabit guttam, & leni cum flamine tanget.
Vivite cultores Superum, & pietatis avitæ,
Esse pium nulli damno est, sed præmia reddit
In vita, ac post fata domo omnipotentis Olympi;
Hac radice, toro densissima sylva bonorum
Adrescat, niveisque volans concordia pennis,
Absit Eros, animus conspirans, copia rerum:
Absit Eris, tabes, Orci furor, absit egestas,
Omni à parte tori; dum nomen dulce parentum
Decurso resonet solenne penatibus anno!

Eraterne caritatis contestanda gratia,
animo sincero hæc congestit
JOH: GUMMERUS.

Åhr /
1695.

Tryckt af
Johan
Winter.

